

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 У 000174 09 Увп
Бања Лука, 01.03.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија овог суда Златка Куленовића, као предсједника вијећа, Јанка Нинића и Петра Бајића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Мире Шормаз Трифковић, у управном спору по тужби ДОО В.-П. из Д. (у даљем тексту: тужилац), заступају га пуномоћници С. Ђ. и С. М., адвокати из Д., Ул..., против рјешења туженог Министарства финансија, Одбора за рјешавање пореских жалби Бања Лука, бр. 06.05/П-450-995/04 од 01.10.2008. године, у предмету обрачуна и плаћања пореза, одлучујући по захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 У 000174 08 У од 31.03.2009. године, у нејавној сједници одржаној дана 01.03.2010. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је као неоснована тужба против напријед наведеног оспореног акта, којим је одбијена жалба тужиоца против рјешења Подручног центра Добој бр. 06./1.04/0702-490-843.1./04 од 02.11.2007. године. А тим првостепеним рјешењем наложено је тужиоцу да плати порез на промет по општој стопи у износу од 1.579,16 КМ и камату због неблаговременог плаћања тога дуга у износу од 1.458,66 КМ, и посебни порез за финансирање жељезнице у износу од 175,46 КМ са каматом у износу од 162,09 КМ – укупно 3.375,37 КМ – уз образложение: да је у поновљеном поступку контроле тужиочевог пословања утврђено да по његовом рачуну бр.212/03 од 25.12.2003. године није извршен промет робе ради даље продаје, већ да је у питању продаја крајњем потрошачу, па да тако стоји обавеза плаћања напријед наведеног пореза у смислу одредаба члана 16. Закона о акцизима и порезу на промет (“Службени гласник РС” бр. 25/02 и 30/02).

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде тужилац оспорава њену законитост због повреде Закона о општем управном поступку, истичући: да потпис његовог законског заступника на записнику о прегледу његовог пословања од 29.10.2007. године није овјерен његовим печатом “који је био неопходан обзиром да се ради о правном лицу”; да је отуда низестепени суд погрешно нашао да му је у поновљеном поступку код првостепеног органа омогућено учешће и да он није имао примједбе на тај записник; да је тај суд “недовољно и небрижљиво цијенио доказе приложене уз

тужбу” и да је тако “починио битну повреду Закона о општем управном поступку”. Предлаже да се та пресуда преиначи или да се укине и предмет врати нижестепеном суду на поновни поступак.

Тужена страна у одговору на захтјев оспорава његове наводе и предлаже да се он одбије као неоснован.

Размотривши захтјев и побијану пресуду по одредбама члана 39. Закона о управним споровима (“Службени гласник Републике Српске” бр. 109/05 – у даљем атексту: ЗУС), затим одговор тужене стране, као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из слиједећих разлога:

Приговор на записник првостепеног органа од 29.10.2007. године није основан, јер је на њему, супротно наводима тужиоца, потпис његовог законског заступника овјерен његовим (тужиочевим) печатом, како је то констатовано и у образложењу побијане пресуде. У тој пресуди дат је ваљан одговор и на приговор зашто докази приложени уз тужбу нису размотрени у овом управном спору: указано је на одредбе члана 19. ЗУС-а - да се у тужби не могу износити нове чињенице и предлагати нови докази, осим ако несумњиво указују да је чињенично стање очигледно другачије од оног које је утврђено у управном поступку и то под условом да тужилац пружи доказе да их без своје крвице није могао изнијети, односно предложити до завршетка управног поступка. Тужилац, како то из списка предмета произлази, није поступио по тим законским одредбама, па се тако и његов приговор да је нижестепени суд „недовољно и небрижљиво цијенио доказе приложене уз тужбу“ указује неоснованим.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог из члана 35. став 2. ЗУС-а, па се отуда захтјев тужиоца одбија као неоснован на основу одредаба члана 40. став 1. тога закона.

Записничар
Мира Шормаз Трифковић

Предсједник вијећа
Златко Куленовић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић